

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617010347
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8617010347.6

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUD. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.LM, MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2024, v trestnej veci obž. A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, o námietke zaujatosti vznesenej obhajcom obžalovaného voči členom senátu C. D. E. a C. A. F., D.. G., H., rozhodol

rozhodol:

t a k t o :

Podľa § 32 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 Tr. poriadku sudcovia C. D. E. a C. A. F., D.. G., H. n i e s ú v y l ú č e n í z vykonávania úkonov trestného konania proti obž. A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, vedeného na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6To/38/2023.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

V rámci odvolacieho konania bola na Krajský súd v Prešove dňa 13.11.2023 predložená trestná vec obž. A. B., predmetom ktorej je rozhodovanie o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/162/2017 zo dňa 30. júna 2023. Táto trestná vec bola elektronickou podateľňou pridelená do senátu 6 To, ktorého predsedom je JUDr. Emil Dubňanský.

Dňa 04.03.2023 bolo odvolaciemu súdu doručené prostredníctvom obhajcu písomné podanie, v ktorom uvádza, že dňa 01.03.2024 z rozvrhu práce Krajského súdu v Prešove zistil, že predsedom senátu 6To je JUDr. Dubňanský, a členmi tohto senátu sú C. F. a C. E., pričom zastupujúcim členom je C. I.. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ndt/14/2021 zo dňa 11.05.2021, z ktorého vyplýva, že členovia tohto senátu C. F. a C. E. sú zaujatí voči jeho osobe pre pomer ku nemu (ako obhajcovi) a pomer k jeho otcovi (do roku 2006 dlhoročný vyšetrovateľ PZ a následne od roku 2010 prísediaci Okresného súdu Prešov). Keďže členovia senátu C. F. a C. E. v inej trestnej veci vyjadrili svoju zaujatosť voči jeho osobe, bol povinný o týchto skutočnostiach informovať obv. A. B., ktorý mu na porade konanej dňa 04.03.2024 udelil pokyn podať námietku zaujatosti a návrh na odňatie a prikázanie veci inému súdu. Taktiež poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Ndt 11/2017 zo dňa 06.07.2017 týkajúcej sa odňatia a prikázania v inej trestnej veci a ako aj na všeobecné skutočnosti vťahujúce sa k problematike zaujatosti sudcov. Zaujatosť sudcov Krajského súdu v Prešove pre pomer k obhajcovi H. J. vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ndt/14/2021 zo dňa 11.05.2021. Preto obv. A. B. podáva námietku zaujatosti voči členom senátu C. F. a C. E., ako aj sudcovi C. J.. Týmto navrhol, aby Najvyšší súd SR v zmysle ust. § 23 ods. 1 Tr. poriadku predmetnú trestnú vec vedenú na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6To/38/2023 tomuto súdu odňal a prikázal ju inému krajskému súdu.

Na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2024 predseda senátu oboznámil vznesenú námietku zaujatosti, návrh obžalovaného na odňatie a prikázanie veci ako aj vyjadrenia namietaných sudcov.

C. D. E. vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že je zrejmé, že obhajca nepodal obžalovanému kompletne informácie, pretože sa nejednalo o inú vec, v ktorej by obhajca zastupoval konkrétneho klienta, ale išlo o trestnú vec vedenú proti obžalovanému H. J. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona. V trestnej veci obžalovaného H. D. J. sa vyjadril v dvoch rovinách a to, že vo vzťahu k obžalovanému H. D. J. nemá žiaden vzťah a ani vzťah k prejednávanej veci. V druhej rovine konštatoval, že pozná otca obžalovaného D. J., s ktorým je v priateľskom vzťahu. Tykajú si a v období, keď bol sudcom na okresnom súde, často sa stretávali nielen pracovne. Vzhľadom na vzťah k otcovi obžalovaného D. J., ten by mohol vyvolávať pochybnosti o jeho nezaujatosti, preto vyjadril stanovisko, že sa cíti byť zaujatý. Vo vzťahu k obžalovanému A. B., ktorý navrhol odňať jeho trestnú vec Krajskému súdu v Prešove a prikázať inému krajskému súdu, uvádza, že obžalovaného nepozná, nemá žiaden vzťah k nemu a prejednávanej veci. Obhajca H. D. J. pritom už vo viacerých trestných konaniach vystupoval v postavení obhajcu, v ktorých predsedal aj on a nikdy nevzniesol takúto námietku zaujatosti. Je potrebné rozlišovať v akom postavení v súdnom konaní vystupuje tá ktorá osoba. K obhajcovi H. D. J. nemá žiaden vzťah, preto navrhol, aby jeho stanovisko bolo preskúmané z pohľadu teórie zdania, nestrannosti a je toho názoru, že neexistuje dôvod na jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného B..

Z písomného vyjadrenia C. A. F., PhD., LL.M., MBA vyplýva, že v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 2Nto/3/2021 vo vyjadrení k návrhu na odňatie a prikázanie veci uviedol, že otec obžalovaného D. J. K. bol prísediacim na Okresnom súde Prešove, pričom bol pravidelne a opakovane členom senátov, ktorým predsedal, tyká si s ním a sú v priateľskom vzťahu, pričom poznám aj obž. H. D. J. ml., ako advokáta činného v obvode Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove, preto mal za to, že sú dané pochybnosti o jeho nezaujatosti a osobne sa cítil byť zaujatý. Z uvedeného vyjadrenia vyplýva, že pochybnosti o jeho nezaujatosti by mohol vyvolávať vzťah k otcovi H. D. J. ml. a to D. J. K., s ktorým ako prísediacim prejednával viacero trestných vecí v senátoch, ktorým predsedal. Zároveň je potrebné rozlišovať v akom procesnom postavení vystupuje konkrétna osoba pred súdom, keďže vzťah sudcu – advokát (obhajca) je možné z objektívneho hľadiska považovať len za profesionálny vzťah a vzájomné vzťahy sudcu k iným právnickým profesiám vykazujú vo všeobecnosti znaky čisto profesionálnosti a kolegiality, ktoré ešte v ničom nezakladajú možnosť vzniku pochybností o jeho nezaujatosti alebo neobjektívnosti, na rozdiel od vzťahu sudcu k obžalovanému, ktorý je z objektívneho hľadiska, teórie zdania a nestrannosti iný ako vzťah sudcu k obhajcovi, ktorý v rámci výkonu povolania vykonáva práva inej osoby pred súdom. Na základe konštatovaného má za to, že v predmetnej trestnej veci nie je daný dôvod na jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. poriadku, z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 32 ods. 3 Tr. poriadku, o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sa sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti o zaujatosti sudcu (Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Nestrannosť je neodmysliteľným atribútom pojmu súd. Nestrannosť sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti). Možno rozlišovať subjektívny prístup, ktorý sa pokúša zistiť, čo si sudca myslel pro foro interno, a objektívny prístup, pri ktorom sa skúma, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby sa vylúčili akékoľvek pochybnosti v tomto smere. Aplikujúc tento prístup potom rozlišujeme nestrannosť subjektívnu (konkrétnu) a nestrannosť objektívnu alebo štrukturálnu

(abstraktnú). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je preukázaný opak, pričom spravidla sa posudzuje podľa správania sa sudcu. Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov.

Podľa konštantnej súdnej praxe pomerom k prejednávanej veci v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. poriadku treba rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Táto môže napr. spočívať v tom, že orgán trestného konania alebo jeho príbuzný, rodinný príslušník, osoba mu blízka a pod. boli činom poškodení, prípadne orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie a pod. Na pomer k veci však nemožno usudzovať výhradne zo spôsobu, akým na to povolaný orgán činný v trestnom konaní hodnotil vykonané dôkazy, ani vyslovenie právneho názoru pri meritórnom posudzovaní veci, či pri posudzovaní konkrétnych skutočností, o ktoré sa opiera svoje rozhodnutie.

Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či dôvod obavy je objektívny. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu (Pullar v. Spojené kráľovstvo, rozsudok ESĽP z 10. júna 1996). Relevantná obava z nedostatku nestrannosti sudcu sa musí zakladať na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Existencia oprávnených pochybností závisí od posúdenia konkrétnych okolností prípadu.

Z ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že zákonného sudcu možno vylúčiť z vykonávania úkonov v trestnom konaní len z taxatívne vymedzených dôvodov spôsobilých vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti, a to pre jeho pomer k prejednávanej veci; k osobám, ktorých sa úkon priamo týka; k ich zástupcom alebo k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Pomerom procesne činného orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. poriadku sa rozumie jeho vzťah k niektorej z osôb tam uvedených, ktorý môže vyvolať vo verejnosti pochybnosti o jeho nezaujatosti práve pre tento vzťah, ktorý prípadne existuje aj mimo rámec konania. Takýto vzťah môže spočívať najmä v príbuzenskom a rodinnom pomere procesne činného orgánu k niektorej z osôb uvedených v § 31 ods. 1 Tr. poriadku, ďalej môže ísť o úzke priateľstvo, či kamarátstvo, resp. negatívny vzťah.

Procesne účinnou, t. j. spôsobilou vyvolať konanie, bude len taká námietka zaujatosti, ktorá je založená na skutočnostiach týkajúcich sa vzťahu sudcu k prejednávanej veci, teda k veci, z ktorej má byť vylúčený, alebo ku konkrétnym osobám, ktoré v nej vystupujú. Procesne úspešnou bude takáto námietka potom vtedy, ak v nej uvedené skutočnosti, posudzujúc ich zo subjektívneho i objektívneho hľadiska, preukážu taký pomer sudcu k prejednávanej veci alebo k už uvedeným osobám, ktorý vyvoláva pochybnosti o jeho nezaujatosti. Inak povedané, subjektívny a objektívny trest nezaujatosti sudcu sa uplatní (aktivuje) iba pri posudzovaní dôvodov vylúčenia, ktoré sa týkajú prejednávanej veci a v nich vystupujúcich osôb (uznesenie najvyššieho súdu z 5. januára 2021, sp. zn. 1 TdoVS 3/2020).

To znamená, že vzbudiť pochybnosť o nezaujatosti by mohol iba pomer členov senátu C. E. a C. F. k prejednávanej veci alebo k osobám vymenovaným v § 31 ods. 1 Tr. poriadku v dôsledku ich pozitívneho alebo negatívneho vzťahu, ktorý by mohol ovplyvniť rozhodnutie vo veci a tým aj zasiahnuť do postavenia a práv obžalovaného. Zo subjektívneho hľadiska sa členovia senátu necítia byť zaujatí, o čom svedčia ich vyjadrenia k dôvodom námietky.

Krajský súd pritom nezistil, aby členovia senátu sa s obhajcom obžalovaného pravidelne stretávali aj mimo úradných povinností (čo by evokovalo ich priateľský vzťah), ani aby sa k jeho osobe nevyjadrovali negatívne (čo by naopak znamenalo nepriateľský vzťah). Na vznik pochybnosti o schopnosti namietaných sudcov objektívne pristupovať k úkonom trestného konania v zmysle § 31 ods. 1 Tr. poriadku musia existovať celkom konkrétne skutočnosti osobného charakteru týkajúce sa individuálne určenej trestnej veci (t. j. skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie ako aj všetky s ním súvisiace faktické okolnosti; v praxi ide zväčša o prípady, ak je sudca sám poškodený trestným činom, má priamy právny záujem na prejednávanej veci alebo je svedkom trestného činu) alebo k menovite známym osobám, ktoré v nej vystupujú. Do profesionálnej výbavy každého sudcu nevyhnutne patrí schopnosť

zachovať si nadhľad a odosobniť sa od takýchto prejavov. Práve opačný prístup by mohol viesť k účelovému vylučovaniu neželaných sudcov a tým ovplyvňovaniu, kto bude rozhodovať o konkrétnej veci. Skutočnosť spôsobilé vyvolať pochybnosti o nezáujatosti sudcu pre jeho pomer k osobám, ktorých sa úkon priamo týka (teda o ktorých sa rozhoduje) automaticky nemusia byť spôsobilé vyvolať pochybnosti o jeho nezáujatosti aj pre pomer k ich zástupcom. Inak povedané, pri rozhodovaní o vylúčení sudcu z dôvodu pomeru k osobe je nutné rozlišovať či ide o obvineného, jeho obhajcu alebo iný orgán činný v konaní.

Pochybnosti o nezáujatosti namietaných sudcov nevyvoláva tiež ich vzťah k otcovi obhajcu (D. J. st.), pretože vzťahy taxatívne vymedzené v § 31 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré odôvodňujú vylúčenie sudcu, majú zostupnú tendenciu. Vzťah s najväčším potenciálom vyvolať pochybnosti o nezáujatosti sudcu je pomer k veci a na opačnom konci spektra stojí pomer k inému orgánu činnému v danom konaní. Inak povedané, to, čo stačí pre vylúčenie zákonného sudcu pre jeho pomer k obvinenému, ako osobe, ktorej sa úkon priamo týka, nebude spravidla stačiť pre jeho vylúčenie z dôvodu pomeru k jeho obhajcovi, resp. k inému orgánu činnému v konaní, ktorých sa úkony súdu spravidla priamo nedotýkajú.

Obhajca obžalovaného nedeklaroval žiadne relevantné tvrdenia, ktoré by mohli vzbudiť odôvodnenú pochybnosť o zaujatosti členov senátu pre pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Pokiaľ nie sú zistené konkrétne okolnosti svedčiace o vyššie tvrdených skutočnostiach, samotné vyjadrenie obhajcu obžalovaného nemôžu byť preto dôvodom na vylúčenie namietaných sudcov z vykonávania úkonov trestného konania.

Vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci je totiž možné len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezáujato a spravodlivo. Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo ich k zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranné rozhodovať.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranné, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom (viď § 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z. v znení zmien a doplnkov) a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednávanom prípade splnené.

Krajský súd vo vzťahu k uvádzaným dôvodom zaujatosti uzatvára, že tieto nie sú z pohľadu nezainteresovaného pozorovateľa spôsobilé vyvolať objektívne oprávnenú obavu, že C. E. a C. F. nie sú v tejto veci nezáujatí, keďže nemajú dostatočne reálny základ a sú iba v rovine špekulácie.

Z hora uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia na Krajský súd v Prešove.